

מסורת הש"ס

גל מודים. ואפילו לרבנן דאמרי אבודה בשעת הפרשה רועה מזה
 ואם משך אחת מהן וזו והקריבה מדעתה דמה האחרת בידיה דגלי
 עמינה דלא יאכספא ליה מינה ואפילו משך האבודה ותכספר בה
 והשאלת אחר שאל אבדה מעולם ומה סי פליגי רבנן היינו צנא
 תלך דגלי דעמיה דניחא ליה
 (תקנייהו) (א) שהפירש חטאת ואברה
 הפירש אחרת ונמנאלת הראשונה וזה
 פשוטו ליתלך וזה יעשה אמרנן ליה
 (תכספר ו) באבודה ושאינה אבודה
 ורעה הוה ימי דקמי מללו ומללו
 משמע דאם הביא מחמד מהן השני
 לך ליה המלל ואפילו תכספר באבודה
 ושכחת לה כגון שמשך מדעתו ולא
 מלך דהשת רבנן מזה הלך קנא
 קנא קנתא יבוא חזרו וזו ויך
 וקנתא ניחא ליה טפי מלומר יבוא
 ויערה לבית דין ומלך ואמר לו
 ויתכספר באבדוין ושאלין אבדוין יפלו
 נדבה: **גלל לריב אבא דאמר.**
 פ"י משך מדעתו את האבודה ותכספר
 בה אמרי רבנן דהרעה (א) והואל היא
 ונדיח ונלך דהרעה מעולם ואע"י
 אלא תלך ובה פליגי: **דריב סבר**
ועריש לאבדו כאבדו דמי. המפרש
 וחת קרין אבדו דעו כאבדו וזו היי
 וחס תכספר בשאינו אבדו מודים
 וחס האבדו הנשאר היי מדי
 ותכספר באבדו מה שאינו אבדו:
 (א) וזהו שכתבנו למעלה

1. ודעות רת ממנה יאכלו
אחרין וכני מצות תאכל
במקום קדש כחצר אהל מועד
יאכלות: ויקרא ו ט

(א) רש"י ד"ה הכל מודים וכו' בתקנתיהם בבין שהפרש:
(ב) ד"ה אלל לרבי אלל וכו' למרשם (אח) [זאת] שאינה אבודה הוליל וילל לל: (ג) ד"ה ורנן וכו' דמי רע"ב הא דקתני:

[illegible]

8] אלא לרי' אבא כו', ולא רצה לתרץ דנידוק הכי הא אם משך אחד מהם כלומר אותה שאינה אבודה השניה ילכו לים המלח דמאלו ומאלו משמע לא שנו

[illegible][illegible]

א. חנוכי' ל-ל חלל דעל יצא חטלו ותחלו דפוסא סמיד דהי' וכו'.

י(חבל) מורים שאם משך אחת מהן והקריבה) ירשאו רבי וס"א רבנן. ואי קשיא לישני לה נמי לר' אבא מאי הקריב לשמיטה וקודם שמיטה י(ראשונה) נמלאת ראשונה תמות ורבי היא דלמא אבודה בשעת הפרשה מתה וקפא וירשאו רבי לאו פירכא היא דל"כ אמאי

שֶׁשָׁר אַחַת וְהִקְרִיבָהּ
לָהּ כִּגְוֹן שִׁמְשֹׁךְ אַחַת
אֵלָּא ¹⁶ לִרְכִּי אֲבָא
בְּמִתְכַּפֵּר בְּשִׁאיִנָּה
לָמָּה נִחְלָקוּ בְּמִתְכַּפֵּר
פִּרְשִׁי לֵאמֹר כִּי אֲבִיבֹד
חֲמוֹם לְכֹרֶב דְּמִי רִישָׁא
וְחָסוּ לִן כְּרִכִּי ¹⁷ וְיֹמְאִי
וּרְבִנְנָא בְּהִדְיָא קִתְּנִי
בְּסִיפָא הַמְפְרִישׁ חֲטָאֵת
תַּחְתִּיָּה וְאַחֲרֵי כֵן
שְׁתִּידָן עֹמְדוֹת אַחַת
דְּבִרִי רֵאִי וְחֻכְמִים
אֵלָּא שְׁנִמְצִיבִי מֵאַחֲרֵי
תְּהִלָּתוֹת לִימֵי הַמֶּלֶךְ
שְׂכִיפֹר בְּעֵלִים הַמֶּלֶךְ

לוקח רבי [א] ורבנן [ב]
אמר רב הכל מודים
קריבה שהשניה מטה
לימלך דרבי סבר לא
מזרינן [ג] לך התכפר
ומתה ורבנן סברי
ואמרינן לך יהתכפר
ה תרעה מותיב רב
קנה בקדשים והתניא
דן שאם היתה אכילה
אין תתרומה כדי שתהא
כלוה מה ת"ל שאם
אין אוכלין עמה חולין
א נאכלת על הגסה
רבנן ורבי אבא אמר
כפר בשאינה אבודה
חלקו דמתכפר באבודה
כאבוד דמי [ד] ורבנן
תנין הישני ירעה עד
לנרבה שאין תטאת
מתה [ה] ואמר רב בעלי
מתכפר בשני שבוג
תרא היה ליה כמפריש
ה הא דיתיד מטה
מאי

בן יום המלח דברי הכל דמסתמא משמע שקריבא דמסתמי בלא מתקן
 שך האבודא דמסתמי ודקה את לו. השתא לקיבא לתרומ' ירשא מנח
 הקריב מנח ואכלה לתדקא על חל הקריב דרועה השניה וכגון דמסתמי
 ויפרס לאבד לאו כאבד דמי וסיפא דמשמע דאי מייתי מחד מינייהו
 ירשא רבנן וסיפא רבי. ואי קשיא לרבי אבא נמי מרין מאי הקריב יו
 בשעת הפרשה מנח וירשא וסיפא רבי היא לאי סיפא היא ד"א
 קריב לאשמועין יו דמסתמי וסיפא שך להקריב ולא מתקן לא עשו לו
 רבין ליה ויל קריב בשאינה אבדה רי. ורבנן סברי ר' נח. והכי משמע
 אבדה תמות דברי רבי ואמרינן ואמרינן אין תטאת מנח כי האי גוונא
 שפיטרו הנעלים היחיד ודאי מנח דליכא תקנתא בהמלכה והוא הדין
 והותרת ומנח יכלי ואין וסיפא דקריב חזר אכל מנח
 מנח חולין ותרומה רבי. ואי קשיא לא אין מכישרין חזר לעורה לא
 השבע אכלה הוגנת: יאכלו. ה"א יאכלו קדרים דמשמע יאכלו
 יבי. וס"מ עשו תקנה בקדרים דקמי לא יאכלו. עמך דמי שלא
 ישת לא לעיל (דף כג:). וז"ל: "בסך" יומא דף (דף כג:). בעלי חין נדמין.
 חל היו לה מכפרים לאבד דמסתמי להראשון שמה הפירוש שיהא האחרים:

כלום ולא הביא שאלו מן האבודין וילכו האבודין לים המלח ע"כ ר"י אבודיה אלא בשעת חג
אשתי אבודיה ששם הפרשה חנה ויבא ויפסד רבי: ויחזק ר' רחל הנגד אבא: לקמן נחמיה
דגון בשמנאמא האבודיה ויהי שיתרון קדושת המינים ששם אחת מהן פרענוה אלא נמלך א"י
השטנה מה לבדור בלא דניסא דקיימאן ואהיב מאלו ולא הביא מאלו שאלו ויפסד ר"י
אמר מהן מהלין פנו פרענוה ויחזקו ויבא ליה האחדים לים המלח בלא דניסא דקיימאן ויהי שיתרון
אמר רב דאמר: לקמן נחמיה ויבא כלל פרסם ויבאם ונחמיה שפאון אבודיה אבודיה היפסד מהל על מה
אשתי אבודיה: ויהי פרסיה לאבודיה. מה שפישית חתן האבודיה ויהי נכאבו מה אבודיה כל
מה שפישית: ויהי מה ויבאן בבי פרסיה לאבודיה כל נכאבו ויהי ואלא אם שפישית: אשתי אבא
לחמיה לחמיה ויבאיה ויפסד מה אחת חתניה לאבוד ויהי נכאבו ויהי סביר ויהי ע"כ אשתי
אבודיה ויהי לנדבה לעשייה ויהי אבא ליה מקמיפסד ששם אחת חתניה ויהי אבא מאלו ויהי
ברכנן אלא כ"י היפסד חסן לך ויהי נכאבו ויפסד ר"י: אך: ויהי מק"ל ויהי שפ"י ויהי דפ"י
ופשליה פשמייה: ויהי אשתי ר' רחל הנגד אבא מילים ששם אחת חתניה פרענוה חתניה
אשתי אבודיה ויהי אשתי אשתי אבודיה חתנה: ששם. דקיימאן ויהי אשתי חתניה
אשתי ויהי ששם ר' רבוי: ויהי דאבא מילים ויהי חתניה (חתייה ברישא) (חזרת חתניה

עין משפט
ור מצודה

א ב מ"י פ"ד תהלות
 פסח"מ הלכה ג:
 א ב מ"י פ"י תה"ל תפסה
 הקדננות הלכה יא:
 ב ד מ"י פ"ד תה"ל פסח"מ
 הלכה ג:
 [מ"י פ"ה תה"ל עזרת יוה"כ
 הלכה טו:]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible][illegible]